

თუ ამ საპირო წელიწადში ქალაქის თავის წყალი ექმნა, ეს გარემოება, უკუკველია, რამდენიმე წლის განმავალობაში ძალიან დახლართავს წყლის საქმეს.

* * ზასულ კეირას, ლამით, საქალებო ინსტიტუტში მყოფმა პოლკოვნიკის მისახენკოს 17 წლის ქალმა მოიწამდა თავი და იმ ღამეს ეკ მოკედა.

ამ ახალგაზრდა ქალის თავის-მოკველის მიზეზზე ძალაში შეერს ლაპარაკობენ. სხვათა შორის, ჩვენ გაეგოგნეთ, რომ უმთავრესი მიზეზი თავის-მკვლელობისა შინაურული, ოჯახის საქმე იყოვთ; დედმამა ამ ქალისა ერთმანეთში უკმაყოფილოდ იყვნენ თურმე, ცალ-ცალკე ცხოვრებლენენ; მამა ეხვეწებოდათ თავის ქალს, რომელიც ძალიან უკერდაო, რომ დედასთან შორს დაიჭიროს საქმე, რადგან კარგ ზნების მაგალითს ვერ ნახავ მაგისაგანაო და სხვ.

მაგრამ მოუკადოთ — რას აღმოჩენს გამოძიება, რომელიც უკვე დანიშნულია ამ თავის-მკვლელობის შესახებ.

* * დიდი მთავარის ძოსტანტინ ნიკოლოზის ძის მოგზაურობაზე, შევიზღვის ნაერადგური ქალაქების დასახედვად, რუსულ გაზეთს „ტრონშტატის მოამბეში“ იწერებიან:

„დიდი მთავარი 25 მაისს გამობრძანდა გემით სევასტოპოლიდამ და 29-ს მშვიდობით მიერდა ბათუმში. ამ ნაირად „პოპოვკამ“ სევასტოპოლისა და ბათუმს შეუ სივრცე 400 იტალიური მილი 74 საათისა განმავალობაში გაიარა.

„ბათუმში დიდმა მთავარმა დაათვალიერი, ბატარეიები, ბანაკი, ნაერადგური, ტბა, ძახაბერის მთები და ღამის 1 საათზე 30-ს მაისს აქედამ ვოთში წაყიდა, სადაც დილის 5 საათზე იყო. აქ დაათვალიერა იმან ბრინჯი და ახალი მუშაობა პოსტისა. 9 საათზე დიდი მთავარი წამოვიდა ვოთიდამ და იმავე დღის საღამოს 6 საათზე სოხუმს მობრძანდა; სოხუმიდამ წავიდა პიჭვინტას, შემდეგ ნოვორია სიიპში და აქედამაც იალტაში.“

* * წყვიალურს გაზეთს „მავკაზმან ხელ-მეორედ გამოპატადებულია უმაღლესი ბრძანება, რომ ვისაც მსმალის ჯარის თოვები აქვს და კანონიერი მოწმობა არ იულია ვისგანაც რიგია, რომ ამ თოვეს შერჩა უფლება აქვს, ყველამ პოლიციაში უნდა წარადგინოს ეს თოვებით.“

* * ჩვენ შევატყეო, რომ რამდენიმე თფილისელ ქართველ ახალგაზების წერილი გაუგზავნიათ სპარსეთში იქაურ აუსის ელჩის კარის მდვრლისათვის და უთხოვნათ, რომ იმან შეკრიბოს ცნობები იქაურ ქართველების მდგრადი რებაზე და გამოგზავნოს თფილისში. ამგვარი ცნობების შეკრება ეს შეკრიბოს მიზე და იქაურ ქართველების ამ შეკრიბოს მისახელის განუწყვეტელი მისელამისელა აქვს თურმე.

* * თფილისის ახლო-მახლო სოფლებიდამ გვაცნობებენ, რომ ამას წინათ რომ ხშირი წეიმები იყო, იმის წყალობით ზოგან ქალია გამჭრალა; მაგრამ ნაგირიად ამ წეიმებს ზოგიერთს სოფლებში ნამუშევრისათვის ცოტაოდენი ზიანიც მოუტანია.

* * ჩვენ მივაღეთ გაზეთში დასაბეჭდათ შემდეგი შენიშვნა თფილისის უკადის (სომხითის) ერთი საზოგადოებიდამ, რომელსაც კარგათ გამოიცნობს ვისიც რიგი:

„ზარსულს 1878 წელს იყო კანონიერი ვადა ახალი ნაცელების აღმოჩევისა; მაგრამ არავინ არავითარი უკრადლება არ მიაქცია ამ საგანს; დმიტრის შემწებით, წრეულს ძლივს მოვესწარით მოლოდინე კედება.“

„ულმოერი ახალი მამასახლისი. სულით და გულით მოველოდით იმისა ვადა ახალ თანამდებიბის აღსრულებას; მაგრამ ამაռდ ჩაიარა ჩვენმა სულითმა: ახალს ჯერ არავინ უკერდებს თავის თანამდებობაზედ და დარჩენია ბურთი და მეიდანი ისევ ძეელს მამასახლისს, ზიორგი სუხიტაშვილისა, რომელმაც მალე გამოცვლის მოლოდინებაში დაუწყო მეტა თავის მრევლს: აქ კაც გალანძლამს, იქ დედა-კაცს სუემს და უშვერის პირით ამკობს. ამას გარდა ითხოვს სოფლის კაცებს, თავისის ძალით რამდენიმე წლით ანთავისუფლებს ხარჯისაგან, რასკვირველია, საზოგადოებაში უნდა შეიტანოს იმათ მაგიერათ ხარჯი, მას მამასახლისი ართმევს თითო კაცს, ბეჭდის ფულად, შევადიგან ვიზრე თხუმეტ მანეთამდინ და იწყობს ჯიბებში, იმათ ხარჯს კი ჩვენ, საზოგადოებას, გვარომევენ.“

„მისითან უკანონო ქცევაზედ განუცხადეთ უფროსთა, მაგრამ არავითარი განკარგულება არ მოახდინს რა და ვართ ძეელი ნაცელისაგან ამისთანა შევიწროებაში.“

„დროშის“ კორნესონდენცია

დუშეთი, 17 თბათვეს. ისე ცუდათ და უბედურათ არსად არ მიდის ამ ფაქტს საქართველოში სასოფლო შეკოლის საქმეები, როგორც ღუშეთის უზებდში. მე დავიარე თითქმის მოელი საქართველოს კუთხები, ბევრს ალავს ბევრი უწესობა შენიშვნე, ბევრს მასწავლებლებში სამშობლო ენის უსიყვარულობა და წინააღმდეგი მოქმედება ჰეშმარიტის ჰედაგოგიისა; მაგრამ რაც ღუშეთის უზებდშის ხალხსა და აქაურს მართველებს მიუძღვით წინაშე სასწავლებლებისა, ყველას გადააჭირებას.

ზარშან, სოფელს ახალ-ზორის მდვრელით დანიშნეს ახლად ნაკურითი მდვრელი მამა ნიკოლოზ სამხარაძე, რომელიც მოვიდა სოფელში კიდევ და მოკრიდა თავის საქმეს ხელი. სხვათა შორის მან მოინდომა ამ სოფელში შეკოლის

გახსნა; მოელ სოფლის ხალხს აუზისნა საჭიროება შეკოლითა. ხალხს ძალით გახსარდა და სოხოვეს ლელელს ეთავა. ლელელმა მოკრიდა ხელი; ძაღრამ, საუბედუროთ, სახლი ვერ იშოვეს; ბოლოს აქ სომხების ეკვლების გვერდზე დაუთმეს სომხებმა ორი ოთახი და მომართა შეკლა.

ამ სოფელში მომეტებული ნაწილი სომხები სცხოვრებენ, და სასწავლებელ-შიაც მომეტებული ნაწილი სომხის ყმა-წვილები სწავლობდნენ. ხალხი ძალიან ემარტიველებოდა მდვრელსა.

ამაზე აქაურს სომხის მდვრელს ჯავრი მოსდომდა და შეიტანა საჩივარი სომხების ეპისკოპოსთანა, რომ ჩემი ეკულესის გერედით აქაურმა სომხებმა და ქართველებმა ქართველების მდვრელს შეკლა გაუხსნესო და კიდევ რაღაც რაღაც რაღაც მისახები, მართალია თუ არა, და შემდეგ წასულა სოფელში და შეკოლაც დაუკეტინებია, ბარგი გადაუკურია და უთქმება, როგორ შეიძლე შენ ქართველმა ლელელმა სომხების ეკვლების გვერდით შეკოლის გახსნაო! ამაზე მდვრელს მიუქცევია ღუშეთის უზებდის ნაჩალნიკისათვის, მაგრამ ნაჩალნიკის უკრადლება არ მოუპყრია.

სოფლის ხალხს ძალიან ჯავრი მოსვლია და როდესაც იქ პოპერიტელი მისულა და ამ ღვდლისთვის შეურაცხოვა მიუყენებია, ამათაც სულ ქვებით ჩაუმტერევიათ იქაური სახლების ფანჯარა და კარებები.

შემდეგ ამისა ამ მდვრელს თავის სახლში მოუთავესებია შეკოლა და ამ ფამად იც-და-თორმეტი უმატები უმაწვილი ჰყავს და შეიღიცის კალი; ქალებს მდვრელის ცოლი ასწავლის და ვაჟებს მდვრელით შეკოლა ძალიან სიღარიბეშია ჩაიარდნილი; არსაიდამ შემწეობა არც ფულით და არც წიგნებით არა აქს. ამ სასწავლებელში წრეულს შეიტანს გაუთავებია სწავლა; ხუთს მათგანს სოფლის საქმეებისთვის მოუკიდნათ ჩელი და ორი კი აქ ჩამოსულან რეალურს გიმნაზიაში შესავლელათ.

ზ. მსიტაშვილი.

სილნალი, 19 თბათვეს. ამ სამის წლის წინეთ სილნალის საუზებდო სასწავლებელი სამ-კლასიან საქალაქო სასწავლებლათ გარდაეკიდო.

მხლა, თბათვეს 15-ს, სენებულ სასწავლებელმა გამოუშო პირველი კურსი, რომელიც, მართლად სამაგალითო და ენერგიულ მასწავლებლების წყალობით ძალიან კარგი და საიმედო კურსი არის. ინსპექტორი თ. პლ. ჭავახოვი და მასწავლებელი უ. ბ. ბალავი და ს. კეთილი გრძნობით, ბეჭის და გუმბათის გადასახლებას.

მურსი შეასრულეს მხლობო რობებას. მურსი საკვებურის წარმატებით.

15-ს თბათვეს იყო ამ სასწავლებელში საზოგადოთ აქტი. ძურსის შემსრულებ-

